

РЕШЕНИЕ

№ 254

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 20.07.2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на четиринадесети юли през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Т.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. №296** по описа на съда за 2015 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **Регионална инспекция по околна среда и водите (РИОСВ) - Перник** против решение №506 от 20.04.2015 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №55 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №33-А-18 от 17.12.2013 г. издадено от и. д. Директор на РИОСВ – Перник, издадено срещу „***“ **ЕООД**, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. *** №**, представлявано от Г. Т. Л.***, управител, за нарушение по чл. 136, ал. 2, т. 3, предл. 3 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО във вр. с чл. 17, предл. 3 от Наредба за излезлите от употреба моторни превозни средства (НИУМПС).

Жалбоподателят твърди, че решението си районният съд е постановил в нарушение на процесуалния и материален закон. Възразява срещу изводите на първата съдебна инстанция за допуснато в производството по налагане на административно наказание съществено процесуално нарушение поради несъобразяване с разпоредбата на чл. 42, т. 5 от ЗАНН, като заявява, че актът за установено нарушение отговаря на изискванията на ЗАНН за минимум реквизити при съставянето му. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесното наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

Ответникът по касационната жалба - „ДЖИ ЕМ АУТО КАРС“ ЕООД гр. Перник, пред съда не се представлява, както и не изразява становище във връзка с оспорването.

Окръжна прокуратура – Перник, изразява становище за незаконосъобразност на съдебния акт на първата съдебна инстанция. Предлага решението на Районен съд - Перник да бъде отменено.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалвания съдебен акт Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 27.06.2013 г. при извършена извънредна проверка на площадка за съхраняване на излезли от употреба МПС (ИУМПС), находяща се в гр. Перник, стопанисвана и експлоатирана от настоящия ответник, експерти от РИОСВ - Перник констатирани, че на обекта се съхраняват разкомплектовани в различна степен УМПС, както и демонтирани части и компоненти от ИУМПС. За дейността, окачествена като третиране на отпадъци, а именно - съхраняване на отпадъци от ИУМПС до извършване на дейност по разкомплектоване на автомобилите, проверяващите установили, че стопанисващото площадката дружество не притежава разрешителното, изискващо се от ЗУО. По повод установеното при проверката, на 06.08.2013 г. със съставяне на акт за нарушение на ЗУО и нормативни актове по неговото прилагане, срещу „***“ ЕООД гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

След така установеното по фактите районният съд при извършваната проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, е приел от правна страна, че в хода му са допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с изискванията на чл. 42, т. 5 на ЗАНН, касателно неточна правна квалификация на нарушението, тъй като посочената за нарушена норма на чл. 136 от ЗУО не съдържа задължение за определено правно поведение, при което неспазване да се следва административно наказание. На посоченото основание, квалифицирано от районния съдия като грешна правна квалификация, пречатваща индивидуализацията на наказанието, както и правото на защита на наказаното лице, процесното наказателно постановление е отменено без спорът да бъде разгледан в неговото същество.

Решението е неправилно.

Не се споделят изводите на първата съдебна инстанция за неправилна правна квалификация на процесното нарушение. Както в акта, така и в НП, относимо към обстоятелствено предявеното административнонаказателно обвинение, коректно са посочени нарушените разпоредбите на ЗУО и НИУМПС. Именно разпоредбите на чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО във вр. с чл. 17 от НИУМПС във вр. с чл. 136, ал. 2, т. 3, предл. 3 от ЗУО, очертават състав на административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН. Дали тази правна квалификация съответства на установеното по фактите и предявеното административнонаказателно обвинение е въпрос, който е обсъден, поради прекратяване на производството на процесуално основание. Да, санкционната норма на чл. 136, ал. 2, т. 3, предл. 3 от ЗУО не съдържа в цялост състав на процесното административно нарушение. Но същата е само част от нарушените законови разпоредби, а без нейното наличие процесното деяние (наказуемо по административен ред) нямаше да реализира състав на административно нарушение. Изразът законови разпоредби, използван от законодателя в чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, обхваща както материалноправната административна норма, така и санкционната такава, тъй като в нередки случаи санкцията на правната норма се съдържа в отделен от съдържащия хипотезата и диспозицията нормативен текст. Такъв е и настоящият случай. Предвид това правилно, а и коректно са посочени и материалноправните норми, съдържащи хипотезата и диспозицията, очертаващи правилото за поведение в случаите на извършването от ЕТ или ЮЛ на дейности по третиране (оползотворяване) на отпадъци от ИУМПС, материали и компоненти от тях - извършването на посочените дейности е законосъобразно само при наличие на разрешително, издадено по реда на ЗУО. Актосъставителят и административнонаказващият орган са изпълнили изискването на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН.

Гореизложеното обосновава извод за необходимост от отмяна на решението на първата съдебна инстанция. Предвид липсата на разглеждане на спора по същество, респективно произнасяне на районния съд относно приложимия и приложен материален закон, отнесено към установеното по фактите, което е както процесуален

порок на съдебното производство, така и пречка касационния съд да извърши проверката по чл. 218, ал. 2 от АПК, а и лишава наказаното лице от правото да получи съдебна защита на две инстанции, делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на Районен съд - Перник.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК **Административен съд – Перник, касационен състав**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №506 от 20.04.2015 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №55 по описа на съда за 2014 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд - Перник при съобразяване мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/

/п/